

[Finansministeren.]

heden mellem det ærede Medlem og mig sig jo dertil, at de Dækningslove, jeg har forelagt, ikke passer det ærede Medlem.

Det ærede Medlem brugte mange Ord for at paavise det ganske besynderlige i, at en Finansminister forelagde saadanne Lovforslag og saa, idet han forelagde dem, sagde, at Finanserne strengt taget ikke trængte til dem, og at han havde Betænkeligheder ved et af Lovforslagene og kun havde forelagt det som det mindste Onde. Men heri ligger der jo ikke den mindste Inkonsekvens, naar man husker, hvordan Situationen laa, og at jeg var pligtig til at forelægge disse Lovforslag. Paa den anden Side er jeg selvfølgelig lige saa pligtig til at fremhæve overfor dette høje Ting, hvilke Betænkeligheder jeg har haft for det ene Lovforslags Vedkommende. Heri er der ikke det mindste besynderlige, som det ærede Medlem kan hæfte sin Kritik ved.

Det ærede Medlem gjorde stærkt gældende, at her var i Virkeligheden Tale om en Skatteforøgelse, men det er nu ikke nogen loyal Opfattelse af, hvad jeg har sagt. Det ærede Medlem kan vel ikke helt have glemt, at jeg i min Forelæggelsestale stærkt betonedede, at dette ikke maatte blive en Skatteforøgelse; det skulde være saaledes, at den Forhøjelse, der eventuelt blev vedtaget, skulde ledsages af en mindst lige saa stor Nedsættelse. Jeg tror, jeg gentog det flere Gange ved Forelæggelsen; det maa have været umuligt at misforstaa mig. Det ærede Medlem hænger sig saa i, at de Skattelettelsesforslag, jeg har forelagt, kun andrager henved 5 Mill. Kr. Men det ærede Medlem maa ikke glemme, at jeg forelagde dem under den bestemte Forudsætning, at disse Nedsættelser vilde blive forøget op til det Beløb, som Dækningslovene repræsenterer; men det vilde have været letsindigt af mig at forelægge Forslag om de fulde Nedsættelser, saa længe jeg ikke kender Dækningsforslagenes Skæbne, og naar jeg endda for det ene Lovforslags Vedkommende, nemlig Lovforslaget om Chokoladeskatten, kunde have en grundet Formodning om, at det vilde møde Modstand, i hvert Tilfælde hos Flertallet i dette Ting.

Det ærede Medlem, der overhovedet ikke var stærk i at citere rigtigt, sagde, at jeg havde sagt, at Cigarettskatten var samfundsgavnlig. Det har jeg aldrig sagt. I det hele taget paadutter det ærede Medlem — som i det hele taget de ærede Oppositionspartier her i Salen — mig jævnlig Anskuelser, som jeg aldeles ikke har. Gud ved, hvor mange Gange ærede Medlemmer nu under

Skattedebatter har hørt, at jeg vil moralisere med min Skattelovgivning, at jeg vil straffe Luksus, at jeg anser det for skadeligt og forkasteligt at drikke Snapse, drikke Bajerskøl, ryge Cigaretter, gaa paa Restauration og i Filmsteater o. s. v., o. s. v. Jeg har altid ved Forelæggelsen af mine Skattelove paa det allerbestemteste betonet, at de havde en *skattepolitisk* Hensigt, en fiskal Hensigt og ikke nogen moralsk.

Den Opgave, jeg har været stillet overfor — undskyld jeg gentager det, jeg mange Gange før har sagt —, har kortelig været: Dels ved Indskrænkninger og Besparelser, dels ved forøget Beskatning at skaffe Dækning for de Tab, der var lidt, og for den uundgaelige Underbalance, der vilde fremkomme, fordi man ved Lovgivningen indtil 1920 havde forøget Statens Udgifter meget betydeligt, medens Statens Indtægter samtidig var sunket med et Par Hundrede Millioner.

Jeg har valgt at skaffe denne Dækning gennem Skat paa Ting, der kunde undværes, Ting, der stort set kan betegnes som Luksus. Hvis de ærede Opponenters vil undersøge, hvorledes man i andre Lande har taget paa disse Ting, vil man se, at man overalt har maattet gribe til mægtige Skattepaalæg, ogsaa paa Nødvendighedsartikler, endog paa det daglige Brød, for at klare de uhyre Vanskeligheder, som Efterkrigstiden har skabt, og som jo ikke var begrænset til Danmark, men strakte sig over den ganske Verden. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg fortalte om sine Genève-Oplevelser og syntes, det var saa dejligt billigt at leve nede i Genève. Det synes jeg nu ikke; jeg har ogsaa været i Genève for ikke saa længe siden, og jeg fandt, at der gennemgaaende var meget dyrere end her, ogsaa med Hensyn til de Artikler, det her foreslaas at belægge med Skat. Men samtidig undslap der det ærede Medlem den Bemærkning, at ellers havde de Skatter nok i Genève, de havde ogsaa Skatter paa Landbrugsprodukter og Levnedsmidler.

Ja, det er netop Kærnen i Sagen! Det er det, som vi har undgaaet her i Landet, men som man ikke har undgaaet i noget andet Land: i høj Grad at forøge Beskatningen paa Nødvendighedsartikler for at møde Krigs- og Efterkrigstidens haarde Krav. Det er det Problem, som er løst her i Landet gennem et System af Luksus-skatter.

Vi havde jo ventet at se en Beskatningsreform gennemført, da det ærede socialdemokratiske Parti havde Magten — i 2½ Aar —, men hvad saa vi? Det blev ikke